

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД РЕФОРМУВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Ю. В. ФЕДОТОВА, канд. екон. наук, доц.,

доц. кафедри економічної теорії

Н. Р. ЖУРАВЛЬОВА, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Актуальність дослідження питання реформування сфери житлово-комунального господарства (ЖКГ) обумовлена кризовим станом підприємств цієї галузі, викликаним нестачею коштів на технічне переоснащення та капітальний ремонт основних фондів внаслідок зростання заборгованості з боку населення та державних установ, відсутністю ефективною ціновою політики та інше. Однак вкрай важливим напрямом залишається залучення приватного сектора до надання послуг у житлово-комунальній сфері.

Для вибору шляху реформування ЖКГ доцільно здійснити ретроспективний аналіз цього питання у практиці США, Великобританії, Німеччині, Франції та інших розвинених країн.

Так, сьогодні використовуються три моделі реорганізації комунального господарства за різними типами власності: англійська, французька і німецька.

Англійська модель передбачає здійснення процесу приватизації об'єктів життєзабезпечення. На відміну від неї, німецька модель характеризується тим, що комунальні підприємства стають акціонерними, при чому основним пакетом володіє муніципалітет.

Метою реформування житлово-комунального господарства Німеччини є посилення конкуренції, яке полягає у включенні комунальними компаніями до стандартного пакету послуг додаткових, таких як: прибирання прибудинкових територій, вивезення сміття та утилізацію відходів, обслуговування внутрішньобудинкової інфраструктури, управління обладнанням та комунікаціями. Такі компанії мають холдингову структуру, розподілену за видами діяльності, що дозволяє здійснювати фінансування менш рентабельних, але соціально значущих напрямів за рахунок більш комерційно ефективних [1, с. 377]

Остання – французька модель – базується на довгостроковій оренді приватним сектором об'єктів житлово-комунального господарства з

можливістю управління ними. Крім того, уряд Франції ухвалив трирічну програму утеплення житлового фонду і розпочав перехід на локальне теплозабезпечення, а після цього було впроваджено цінову реформу.

Цікавим є досвід Польщі у реформуванні житлово-комунального господарства, який полягає у наданні комерційними і державними банками кредитів житловим товариствам для модернізації житлового фонду за умови низьких відсоткових ставок і з гарантією повернення позики шляхом здійснення певної тарифної політики. Крім того, житлове товариство мало можливість виграти грант і отримати державне фінансування на покриття позики.

Особливе місце в аналізі досвіду країн Європи у реформуванні ЖКГ займає досвід Угорщини, де було введено і дію декілька проектів за американською технологією. Згідно цієї технології, очисні споруди побудовані у вигляді теплиць із квітами і деревами, які через своє коріння фільтрують воду. Шляхом проходження води через три каскади і за допомогою біологічних речовин можна отримати технічну воду. Цей проект відзначається екологічною спрямованістю та наявністю суттєвої економії. Іншим прикладом є досвід Латвії, де активно розробляються і впроваджуються програми підтримки власників квартир, які мають повноваження обирати спосіб управління й обслуговування багатоквартирного будинку.

Таким чином, аналіз практики європейських країн у реформуванні житлово-комунальної сфери заслуговує уваги і потребує всебічного дослідження за умови адаптації до реалій економіки України.

Література

4. Гладчук Т. П. Досвід реформування житлово-комунального господарства в країнах Європейського союзу / Т. П. Гладчук // Часопис Київського університету права. – 2011. – №4. – С. 376-378.